

คำวินิจฉัยของ นายจิระ บุญพจน์สุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๐/๒๕๔๖

วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖

เรื่อง นายทะเบียนพระครุการเมืองขอให้สั่งยุบพระครุสร้างสรรค์ไทย

นายทะเบียนพระครุการเมืองยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ สั่งยุบพระครุสร้างสรรค์ไทย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๑) โดยกล่าวในคำร้องว่าเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ นายทะเบียนพระครุการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพระครุสร้างสรรค์ไทยเป็นพระครุการเมืองโดยมีกรรมการบริหารพระครุจำนวน ๙ คน ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ พระครุสร้างสรรค์ไทยได้แจ้งต่อนายทะเบียนพระครุการเมืองว่าในคราวประชุมกรรมการบริหารพระครุครั้งที่ ๓/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ มีมติให้ยุบพระครุเนื่องจากกรรมการบริหารพระครุหลายคนไม่มีเวลาในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง มีความประสงค์ลาออกจาก การเป็นสมาชิกพระครุและกรรมการบริหารพระครุที่สำคัญบางคนจะไปประกอบการกิจในต่างประเทศเป็นเวลานาน มีเหตุต้องเลิกพระครุการเมืองตามข้อบังคับพระครุและตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๑)

นายสมปอง ขำทวีพรหม หัวหน้าพระครุสร้างสรรค์ไทย ยื่นคำชี้แจงข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ต่อศาลรัฐธรรมนูญว่า ผู้ก่อตั้งพระครุสร้างสรรค์ไทย จำนวน ๑๕ คน ยื่นเรื่องขอจดแจ้งการจัดตั้งพระครุสร้างสรรค์ไทย ต่อนายทะเบียนพระครุการเมือง เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖ และนายทะเบียนพระครุการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพระครุสร้างสรรค์ไทย เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการบริหารพระครุและผู้ร่วมก่อตั้งพระครุได้ร่วมประชุมบริษัทหารือเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินกิจกรรมของพระครุ เนื่องจากคณะกรรมการบริหารพระครุและผู้ร่วมก่อตั้งพระครุหลายท่าน มีภารกิจการงานส่วนตัวที่จะต้องดำเนินการจำนวนมาก ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเสียสละในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองต่อไปได้และประสงค์ที่จะขอลาออกจากเป็นสมาชิกพระครุสร้างสรรค์ไทย และกรรมการบริหารพระครุบางคนประสงค์จะไปประกอบการกิจในต่างประเทศเป็นระยะเวลาติดต่อกันอย่างยาวนาน เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมพระครุสร้างสรรค์ไทยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและไม่เกิดผลเสียต่อพระครุ คณะกรรมการบริหารพระครุ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ยุบพระครุสร้างสรรค์ไทย ตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครุสร้างสรรค์ไทยตามที่นายทะเบียนพระครุการเมืองร้องขอ

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๗

“มาตรา ๖๕ พระองค์เมืองยื่มเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุต้องเลิกตามข้อบังคับพระองค์เมือง

(๒) มีจำนวนสมาชิกเหลือไม่ถึงสิบห้าคน

(๓) มีการยุบพระองค์เมืองไปรวมกับพระองค์เมืองอื่นตามหมวด ๕

(๔) มีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญยุบพระองค์เมือง

(๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๕ หรือ

มาตรา ๖๒

เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพระองค์เมืองได้มีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลมีคำสั่งพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพระองค์เมืองตามคำร้องของนายทะเบียน ให้ศาลรัฐธรรมนูญลงให้ยุบพระองค์เมืองนั้น

ในการที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพระองค์เมืองได้แล้ว ให้นายทะเบียนประกาศคำสั่งยุบ พระองค์เมืองนั้นในราชกิจจานุเบกษา”

พิเคราะห์แล้วตามข้อบังคับพระองค์สหภาพไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งนายทะเบียนพระองค์เมืองได้ประกาศรับจดแจ้งแล้ว ในการขัดตั้งพระองค์เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ปรากฏตามหมวด ๖ ว่าด้วยการยุบหรือเลิกพระองค์ดังนี้

“หมวด ๖

การยุบหรือเลิกพระองค์

ข้อ ๑๐๓ ให้หัวหน้าพระองค์มีอำนาจเรียกคณะกรรมการบริหารพระองค์ที่มีอยู่ในปัจจุบันมาประชุม เพื่อลงมติ การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการบริหารพระองค์ที่มาประชุม ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เมื่อผลการลงมติเป็นอย่างไร แล้วให้หัวหน้าพระองค์บันทึกผลการลงมตินั้นส่งให้นายทะเบียนพระองค์เมืองดำเนินการตามขั้นตอน การยุบพระองค์ต่อไป”

ກາຮັດພຽບການຄ່າໃຫຍ່ໃນການຄ່າໃຫຍ່ໄປຕາມຂໍ້ມູນຂອງພຣົດຕາມທີ່ກ່າວຂ້າງຕົ້ນແລ້ວ
ຈຶ່ງມີເຫດຜູ້ພຣົດຕາມພຣະຈະບຸນຸ້ມືປະກອບຮັບຮັນນຸ້ມືວ່າດ້ວຍພຣົດຕາມເມືອງ ພ.ສ. ແກສະກຳ ນາຄຣາ ລັດ
ວຣຄທີ່ (၁)

ອາຄັຍເຫດຜູ້ໄດ້ພິຈາລະນາ ຈຶ່ງວິນຈັນຍໍໃຫຍ່ໃຫຍ່ໃນການຄ່າໃຫຍ່ໄປຕາມພຣະຈະບຸນຸ້ມືປະກອບ
ຮັບຮັນນຸ້ມືວ່າດ້ວຍພຣົດຕາມເມືອງ ພ.ສ. ແກສະກຳ ນາຄຣາ ລັດ ວຣຄສອງ

ນາຍຈິරະ ບຸນຸ້ພຈນສຸນທຽນ

ຕຸລາກາຮັດພຽບຮັບຮັນນຸ້ມື